

“จรีพร” นายแม่กะทิวาเกะ แม่ค้า 4 แผ่นดิน

นายแม่แห่งธุรกิจมะพร้าวระดับโลก ภายใต้ชื่อว่า ชาวเกะ “นางจรีพร เทพผดุงพร” หญิงแกร่งที่ต่อสู้ชีวิต ผ่านร้อน ผ่านหนาว ผ่านความลำบากมา 4 แผ่นดิน กว่าจะเป็นที่ยอมรับและมียอดขายมหาศาลจนถึงปัจจุบัน

“จรีพร เทพผดุงพร” หญิงสาวเชื้อสายจีนที่เกิดมาพร้อมกับการทำงานตั้งแต่วัยเด็ก เพราะต้องแบกรับงานทุกอย่างของครอบครัว ชีวิตที่ไม่เคยรู้จักวันหยุด การเริ่มต้นของชีวิตที่ต้องเสียน้ำตามาหลายต่อหลายครั้งกับความผิดหวัง กว่าจะมาเป็นนายแม่ แห่งกะทิวาเกะ ที่ได้รับการยอมรับจนถึงปัจจุบัน ต้องผ่านความยากลำบากมานับไม่ถ้วน

จุดเริ่มต้นชีวิตเริ่มจากศูนย์ แม่ค้ามะพร้าวริมแม่น้ำเจ้าพระยา ย่านตลาดท่าเตียนโดยเริ่มค้าขายกับสามี นายอำพล เทพผดุงพร ภายใต้ชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัดอุดมมะพร้าว นางจรีพร จบเพียงแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดศาลาแดง ด้วยความที่เธอไม่สามารถเรียนต่อได้สูง เนื่องจากต้องทำงานหา เลี้ยงพี่น้อง เธอจึงให้ความสำคัญกับการศึกษา เป็นสำคัญ ต่อมาได้ให้กำเนิดบุตรทั้ง 5 ท่าน โดยปณิธานเดิมที่ตั้งมั่นคือ ความสำคัญด้านการศึกษา จึงต้องการให้บุตรทุกคนสำเร็จการศึกษาได้สูงที่สุดเพราะการศึกษาเป็นวิชาที่ใช้เลี้ยงตัวเองได้

นางจรีพร กล่าวว่า “ก็ฉันเรียน ป.4 วัดศาลาแดง แล้วเรียนไม่ไหวว่าเรียนง่าย ๆ เข้าๆ ต้องไปเรียนแต่เช้า กลางวัน ต้องกลับมาทานข้าวที่บ้าน ทำงานทุกวัน ใจเราคิดว่าเราไม่มีความรู้ แต่ต้องให้ลูกเรามีความรู้ทุกคน พยายามที่สุด ลูกเราต้องเรียนไปเมืองนอกด้วย ทุกคนเลย” และนี่เป็นเหตุผลหนึ่ง ที่นางจรีพรได้ตอบแทนแก่สังคมตลอดชีวิต 90 ปี นอกจากการมอบสิ่งที่ดีต่อลูกค้า คือ การส่งเสริมด้านการศึกษาของไทย เพราะการศึกษาคือรากฐานของชีวิต นางจรีพรต้องการให้เด็กไทย ที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตได้มีชีวิตและการศึกษาที่ดีขึ้น

โดยอดีตมะพร้าวที่ขายจะรับผ่านเรือสำเภาใหญ่ที่มาจากเกาะสมุย จึงต้องไปรับมะพร้าวมาขายต่อ โดยบรรทุกเรือลำเล็กเพื่อมาขายริมแม่น้ำหน้าบ้าน ย่านท่าเตียน ทำงานทั้งวัน เหนื่อยมาก ในเวลาต่อมาก็ไปแข่งตีกีฬาทำเตียนราคาสี่แสนบาท ซึ่งยืมเงินเตี้ยมาเพื่อแข่ง แต่หลวงพ่อดุสิตที่นับถือท่านได้ดูดวงชะตาแล้วบอกว่าต้องเข้ามาอยู่ในวันนี้ แล้วจะรวย แต่บ้านที่แข่งยังเทปูนไม่เสร็จ แต่ก็ต้องเข้าไปนอนเพื่อเอาฤกษ์ นับว่าเป็นเรื่องที่พิสูจน์กันยาก แต่สาเหตุที่เป็นที่ชัดเจนที่ทำให้กิจการขายมะพร้าวยิ่งเติบโตและเจริญรุ่งเรืองคือความขยัน อดทนและทุ่มเทในการทำงานอย่างเต็มที่ของคนทั้งคู่

นางจรีพรกล่าวว่า “ช่วงนั้นทำงานกันทั้งวัน ตั้งแต่ 4 ติ 5 ลงมาหน้าบ้าน ก็มีลูกค้ามารออยู่แล้ว ซึ่งสมัยก่อนการขนส่งคมนาคมยังไม่สะดวก ถ้าจะซื้อมะพร้าวต้องมาซื้อที่กรุงเทพฯ เท่านั้น เราขายแต่มะพร้าวแก่ เป็นลักษณะขายส่ง

วันหนึ่งขายเป็นหมื่นลูก ฉันทำงานถึง 4 ทุ่ม กว่าจะนอนก็เที่ยงคืนทุกวัน ซึ่งเรามีลูกน้องทั้งหมด 17 คน ช่วงนั้น มะพร้าวขายดีมาก แทบไม้ได้นั่งเลย มีลูกค้ำมาตลอดเวลา บางครั้งตักข้าวมากินได้แค่สองคำ ลูกค้ำมาอีกแล้ว ต้องวางซ้อนไปขายก่อน ขายเสร็จไปกินต่อ ไม่ทันไรลูกค้ำมาอีกแล้ว ก็ต้องหยุดกินอีก บางวันข้าวจานหนึ่งกินเป็นชั่วโมง เรียกว่าขายดีจนไม่มีเวลานับเงิน ต้องโกยใส่กล่องไว้ ตอนกลางคืนถึงได้เทออกมาให้ลูก ๆ ช่วยกันนับกัน เมื่อก่อนขายจนแทบไม้ได้กินไม้ได้นอน แต่มีกำไรแล้วไม่เหนื่อยเลย ด้วยความขยัน อดทน เป็นรากฐานของการทำงาน อันนำไปสู่ความสำเร็จ”

ในยุคสมัยที่การค้าขายเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง จึงเกิดเป็นจุดเปลี่ยนจากแม่ค้าขายมะพร้าวลูกย่านริมแม่น้ำเจ้าพระยา ตลาดท่าเตียน เข้าสู่การพัฒนาเป็นกะทิสำเร็จรูป โดยตั้งโรงงานที่พุทธมณฑลสาย 4 ซึ่ง กว่าที่จะเปิดโรงงานได้ก็ใช้เวลาสร้างหลายปี เพราะไม่มีต้นแบบ และในเวลานั้น ประเทศไทยยังไม่มียุทธศาสตร์แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเลย ยิ่งเป็นการแปรรูปมะพร้าวถือว่าเราเป็นเจ้าของในโลก

ในช่วงล้มลุกคลุกคลาน นับว่าเป็นช่วงหมดกำลังใจอย่างมาก เนื่องจากเดิมขายมะพร้าวลูกมีรายได้จากการขาย มะพร้าววันละหลาย ๆ พันลูก ได้เงินหลายแสนบาท แต่ครั้งเปลี่ยนมาเป็นกะทิสำเร็จรูป เอาไปขายที่ตลาด ปรากฏว่าขายไม่ดีเลย ถึงแม้ว่าจะเอาใส่ถังโฟมใส่น้ำแข็งเพื่อให้อุ่นค้ำมีความสดใหม่ ก็ไม่มีใครซื้อ กว่าที่จะได้ลูกค้ำที่เปิดใจใช้กะทิสำเร็จรูปจริงๆ ต้องผ่านระยะเวลากว่า 3 ปี ที่ต้องให้ลูกค้ำทดลองใช้ฟรี

โดยนางจรีพร เผยว่า “ทำกะทิเริ่มแรกก็ขายไม่ได้ เอาไปให้แม่ค้า ไปอ้อนวอนเค้า บอกว่าช่วยซื้อหน่อย เขาก็บอกไม่เอา ไม่เป็นไรช่วยเหอะ ขายได้ก็เก็บเงิน ขายไม่ได้ก็ไม่เอาเงิน เราก็มานั่งร้องไห้ ว่าเอ๊ะเราทำแบบนี้ เราจะสู้ต่อไปไหมเนี่ย กลางคืนนอนร้องไห้ คิดว่าจะทำยังไงดี ใจหนึ่งต้องสู้ บอกลูกๆ ว่าไม่เป็นไรขายได้ก็ขาย ขายไม่ได้ก็ไม่เป็นไร แต่ฉันก็ต้องมานั่งร้องไห้ทุกวัน ไปจุดธูปไหว้พระ ขอหลวงพ่อกับพระพุทธรูปมาหากินหน่อยเถอะ แล้วลูกจะทำบุญเรื่อย ๆ เราก็บ่นบาลศาลกล่าวไปเรื่อยว่าขอให้ขายดีขายดีเถอะ ถ้ามีเงินเยอะ ก็จะได้ไปทำบุญเยอะ ๆ”

นับตั้งแต่บัดนั้นมา ตลอดชีวิตของนางจรีพร ก็คือการทำงาน “ทำงาน” ที่ไม่รู้จักคำว่า “เหนื่อย” ถือเป็นเรื่องสำคัญ อันดับหนึ่งของชีวิต นอกจากการทำงาน ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำมาตลอดแล้ว “บุญ” ก็เป็นเรื่องที่ท่านทำไม่เคยหยุดเช่นกัน โดยคิดเสมอว่า ยังมี ยิ่งให้ ยิ่งให้ ยิ่งได้เช่นกัน

ซึ่งที่ผ่านมา การบริจาคเงินช่วยเหลือทำนุบำรุงศาสนา การศึกษา และคุณภาพชีวิตถือเป็นงานที่นางจรีพร ทำเป็นประจำตลอดจนอายุ 90 ปี ไม่ว่าจะเป็นการมอบทุนการศึกษาในทุก ๆ ปีซึ่งที่ผ่านมาแล้วกว่า 660 โรงเรียน มูลค่ากว่า 159,000,000 บาท (หนึ่งร้อยห้าสิบล้านบาท) หรือจะเป็นการบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือโรงพยาบาล ศิริราช ในการสนับสนุนซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ มาแล้วกว่า 62,500,000 บาท(หกสิบล้านห้าแสนบาท) รวมทั้งช่วยเหลือโครงการก้าวคนละก้าว เพื่อซื้ออุปกรณ์การแพทย์ให้แก่ 11 โรงพยาบาลทั่วประเทศ อีกจำนวน 10,000,000 บาท (สิบล้านบาท)

โดยในวาระอายุครบ 90 ปีนี้ นางจรีพร และครอบครัวเทพผดุงพร ได้ร่วมบริจาคเป็นจำนวนเงิน 10,000,000 บาท (สิบล้านบาท) ให้แก่ ศ.ดร.นพ. ประสิทธิ์ วัฒนาภา คณบดีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อสมทบทุนสร้างอาคารนวมินทรบพิตร 84 พรรษา โรงพยาบาลศิริราช ณ โรงแรมแชงกรี-ลา กรุงเทพฯ

นับจากวันนั้นนางจรีพร ไม่หยุดที่จะพัฒนาคุณภาพของสินค้าเพื่อผู้บริโภค แม้ว่าจะผ่านมาจะเสียเหงื่อ เสียน้ำตา ล้มลุกคลุกคลานมากี่ครั้ง แต่ก็ไม่เคยที่จะหยุด จนผลผลิตกะทิชาวเกาะได้รับการยอมรับในที่สุด และพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ จนแตกไลน์สินค้าการผลิตอย่างมากมาย ซึ่งได้แรงขับเคลื่อนจากครอบครัว พนักงานเป็นกำลังสำคัญในการต่อยอดธุรกิจขยายการตลาดทั่วโลกจนประสบความสำเร็จและเป็นกะทิสำเร็จรูปอันดับ 1 ครองใจคนไทย